

Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego. W dowód uznania za tę działalność został wyróżniony licznymi odznakami i dyplomami, w tym honorową odznaką „Zasłużony Białostoczczyźnie” i „Zasłużony dla Miasta Białegostoku”.

W 1957 r. Komisja Rehabilitacyjna działająca przy MLiPD uznała usunięcie z pracy personelu szkolnego w Brynku za szkodliwe dla szkolnictwa leśnego i krzywdzące dla osób poszkodowanych. Komisja zwróciła im prawo powrotu do pracy w szkolnictwie leśnym. Ale C. Badowski nie skorzystał z tego pozwolenia; przyszło ono zbyt późno.

Mgr inż. C. Badowski prowadził zawsze skromny tryb życia. Nie założył własnej rodziny, ale przez wiele lat służył opieką i pomocą swoim bliskim. Podstawową treścią i pasją Jego życia była praca z młodzieżą. Był wzorem nauczyciela. Absolwenci szkół leśnych pamiętają zalety Jego charakteru: pracowitość, sumienność, wysoką kulturę osobistą w obcowaniu z ludźmi, a nade wszystko serdeczny, ojcowski stosunek do młodych adeptów leśnictwa. Dzięki temu przekazał młodzieży dobre przygotowanie do zawodu leśnego, rzetelność w pracy i oddanie lasom polskim.

Wspomnienie o mgr. inż. Julianie Kaczmarczyku

Воспоминание о маг. инж. Юлиане Качмарчике

Ing. Julian Kaczmarczyk, M.Sc. — Obituary

12 marca 1980 r. zmarł w Pałędziu pod Poznaniem mgr inż. Julian Kaczmarczyk, jeden z przedstawicieli starszej generacji zasłużonych leśników polskich.

Urodził się 23 marca 1901 r. w Kuryłówce k. Łańcuta. Studia wyższe odbywał na Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego, które kończy w 1928 r. Wyjątkowe uzdolnienia organizacyjne i wielkie zaangażowanie w pracy społecznej wykazał już w czasie studiów, kiedy przez okres 2 lat był prezesem Bratniej Pomocy Studentów Uniwersytetu Poznańskiego. W okresie międzywojennym organizacja ta odegrała ważną rolę w zaspakajaniu potrzeb materialnych studiującej młodzieży akademickiej.

Po ukończeniu studiów był do wybuchu II wojny światowej początkowo nadleśniczym, a następnie administratorem Ordynacji Czerniejewskiej. Administrowanie uprzemysłowionym gospodarstwem leśnym, rybackim, fermą zwierząt futerkowych oraz gospodarstwem rolnym należącym

do tej ordynacji wymagało nie tylko wiedzy fachowej, ale również dużego zaangażowania i zdolności organizacyjnych. Dzięki tak pojętej działalności, lasy czerniejewskie należały do wzorowo zagospodarowanych i były często przedmiotem dużego zainteresowania leśników poznańskich w czasie wycieczek i spotkań organizowanych m. in. przez PTL.

Działalność ta została przerwana z wybuchem II wojny światowej. Po zaarrestowaniu przez Niemców i wysiedleniu w 1939 r. znalazł się na terenie woj. kieleckiego, gdzie początkowo pracował jako inżynier-technolog w Borkowie i Bałtowie, a następnie jako leśniczy w leśnictwie Władkowice. Równocześnie uczestniczył od samego początku w Ruchu Oporu w szeregach ZWZ-AK, pełniąc funkcję dowódcy grupy dywersyjnej w Obwodzie AK OPATÓW, występując jako por. „Sławomir”.

W dowodzonym przez niego oddziale dywersyjnym znaleźli się w końcowym etapie wojny żołnierze z odciętego przez Niemców radzieckiego zagonu pancernego w czasie zdobycia, a następnie umacniania przez Armię Czerwoną przyczółka baranowskiego.

Żołnierzom tym oraz dwóm spadochroniarzom radzieckim, którzy dołączyli do nich w październiku 1944 r., por. „Sławomir” zapewnił pomoc i zakwaterowanie, umożliwiając im przetrwanie do czasu rozpoczęcia ofensywy styczniowej w 1945 r.

W lutym 1945 r. wraca do Czerniejewa i przystępuje z zapalem do pracy jako nadleśniczy nadl. Czerniejewo, zarządzając równocześnie znajdującym się tam tartakiem.

W okresie rewolucyjnych przemian od 1949 r. do 1956 r. podlega represjom i mimo starań nie uzyskuje pracy w umiłowanym zawodzie leśnika. Podejmuje pracę w przedsiębiorstwie „Wiklina”, gdzie pracuje jako inspektor do czasu przejścia na emeryturę.

Pogrzeb mgr. inż. J. Kaczmarczyka odbył się 18 marca 1980 r. na cmentarzu w Junikowie. Zmarłego pożegnał w imieniu seniorów leśników poznańskich i kombatantów mgr inż. Janusz Witowski.

W pamięci naszej pozostanie On jako człowiek o wyjątkowej prawości charakteru. Zaangażowaniem patriotycznym, ofiarnością, odwagą i uczynnością, stawianiem spraw ogółu nad sprawy osobiste, obowiązkowością i pracowitością zasłużył sobie na pełne uznanie. Cześć Jego pamięci!

Florian Budniak